

“Thật đấy, bố nói nghiêm túc mà!”

“Vâng ạ... Nhưng...”, con bé ấp úng, “Điều con muốn làm... chắc bố không thích đâu”.

“Vậy sao?”, tôi nói sốt sắng, “Tối nay, bố sẽ làm mọi thứ con muốn”.

“Con muốn đi xem phim *Chiến tranh giữa các vì sao*”, con bé trả lời, “Nhưng con biết bố không thích. Lần trước đi xem, bố cứ ngủ suốt. Bố không thích phim giả tưởng... Nhưng thôi, mình không đi cũng được bố ạ!”.

“Ồ, không, nếu con thích, bố con mình sẽ cùng đi.”

“Bố đừng bận tâm. Đầu phải lúc nào bố con mình cũng có thời gian với nhau thế này đâu”, con bé ngừng một lúc rồi nói tiếp, “Nhưng bố có biết tại sao bố không thích phim đó không? Vì bố không hiểu được triết lý của Chiến binh Jedi”.

“Con nói sao?”

“Bố còn nhớ những gì bố thường giảng dạy không? Đó chính là những gì Chiến binh Jedi được huấn luyện.”

“Thật thế sao? Vậy thì bố con mình phải đi xem *Chiến tranh giữa các vì sao* mới được!”

Thế là chúng tôi đến rạp chiếu phim. Con bé ngồi cạnh tôi và truyền cho tôi mô thức đó. Tôi trở thành học trò của nó. Điều đó thật kỳ diệu. Tôi bắt đầu nhận ra một mô thức mới mà toàn bộ triết lý cơ bản và sự luyện tập của Chiến binh Jedi được thể hiện trong những hoàn cảnh khác nhau.

Kinh nghiệm này không phải là kinh nghiệm về P được vạch sẵn. Đó là kết quả bất ngờ của việc đầu tư vào